Αἱ συστάσεις, αἱ ὁποῖαι τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐγένοντο ἁρμοδίως πρὸς τοὺς καταστηματάρχας τῆς πόλεως γενικῶς, εὗρον ἀπόλυτον κατανόησιν ἐκ μέρους των. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξεν, ὅτι ἡ πόλις μας παρουσίασεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρίστην ἐμφάνισιν ἀνταξίαν τῆς φήμης καὶ τῶν προσδοκιῶν ὅλων γενικῶς. Θὰ ηὐχόμεθα δὲ ὅπως ἡ τοιαύτη προθυμία καὶ τὸ ἐπιδειχθὲν πνεῦμα συνεργασίας πρυτανεύῃ εἰς ὅλας τὰς ἐν τῷ μέλλοντι ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις τῆς πόλεως.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ
ΠΑΤΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 23429 ΤΡΙΤΗ, 9 Μαρτίου 1954 ΣΕΛΙΣ 3

Η ΣΥΝΕΧΙΣΙΣ ΜΙΑΣ ΜΑΚΡΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ο ΕΦΕΤΕΙΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ - ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΑΡΜΑΤΩΝ - ΧΟΡΟΙ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ - ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΚΤΩ ΧΙΛ. ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ - Ο ΔΥΣΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΔΥΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΑ ΧΑΡΑΣ

Ὁ Καρνάβαλος κατὰ τὴν διέλευσιν του ἐκ τῆς πλατείας Γεωργίου

Τὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ προχθὲς Κυριακήν, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, φιλοξενοῦσα 8.000 περίπου ξένους, οἱ ὁποῖοι ἐξ ὅλων τῶν γειτονικῶν πόλεων καὶ κυρίως ἐξ Ἀθηνῶν, συνέρρευσαν διὰ παντὸς συγκοινωνιακοῦ μέσου, ἑώρτασε ἐν ἀτμοσφαίρᾳ εὐθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἑορτὴν τοῦ Καρναβάλου. Πυκναὶ ὁμάδες ἐπισκεπτῶν, μὲ ὑπερεβδομήκοντα λεωφορεῖα, δέκα ἀτμηλάτους ἁμαξοστοιχίας καὶ αὐτοκινηταμάξας καὶ ὑπερτετρακόσια ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα, ἀπὸ τῶν πρώτων ἀπογευματινῶν ὡρῶν καὶ μέχρι τῆς νυκτὸς τοῦ Σαββάτου, εἰσήρχοντο διαδοχικῶς εἰς τηνπόλιν, διὰ νὰ προστεθοῦν εἰς τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι κατέφθανον εἰς Πάτρας διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Αἰγαῖον» ἐκ Πειραιῶς ἢ καὶ πεζῇ ἀκόμη ἐκ τῶν προαστείων καὶ περιχώρων. Ἡ πόλις ἦτο ἀπλέτως φωταγωγημένη, οἱ πολύχρωμες δὲ ρεκλάμες τῶν καταστημάτων καὶ τὰ φωτεινὰ τόξα εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδούς, προσέδιδον ἕνα γενικὸν τόνον εὐθυμίας καὶ ἐδημιούργουν ἀτμόσφαιραν ἑορταστικήν, εἰς τὴν ὁποίαν σημαντικῶς συνέβαλλον αἱ ὁμάδες τῶν μετημφιεσμένων ἐντοπίων καὶ ξένων.

Παρ' ὅλον, πάντως, ὅτι τὰ ξενοδοχεῖα τῆς πόλεως ὑπερεπληρώθησαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ μάλιστα ἀναγκαῖον πολλοὶ ἐπισκέπται νὰ φιλοξενηθοῦν φροντίδι τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, εἰς τὰ προάστεια καὶ τὰς γειτονικὰς πόλεις Αἰγίου, Ναυπάκτου κλπ., εἶναι γεγονός, ὅτι ἐφέτος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀφιχθέντων ἐνταῦθα ξένων, ἦτο πολὺ μικρότερος τοῦ περυσινοῦ, ἐγγίζων σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῆς κινήσεως τοῦ περυσινοῦ καρναβάλου.

Εἰς τὴν μείωσιν αὐτὴν σημαντικῶς ἐπέδρασεν ἡ ἐπικρατήσασα κακοκαιρία, ἡ ὁποία μάλιστα, ἀπὸ τοῦ Αἰγίου καὶ πέραν πρὸς τὰς Ἀθήνας, συνωδεύετο ἀπὸ καταρρακτώδεις βροχὰς καὶ αἰσθητὴν πτῶσιν τῆς θερμοκρασίας. Ἡ ἰδία κακοκαιρία ἐπεκράτησε καὶ εἰς τὴν πόλιν μας, πρὸς στιγμὴν μάλιστα ἠπείλησε ματαίωσιν τῆς πομπῆς τοῦ Καρναβάλου, ἡ ὁποία εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν 4ην μ.μ. τῆς Κυριακῆς.

Πρ[illegible]ολίγον πρὸ τῆς ὥρας α[illegible]καταρρακτώδης βροχὴ ἠνάγκασε τὸ μέγα πλῆθος, ποὺ ἀπὸ ἐνωρὶς εἶχε καταλάβει θέσεις εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδούς, νὰ τραπῇ εἰς ἀναζήτησιν στέγης, συνωστιζόμενον εἰς τὰ πεζοδρόμια. Ἡ νεροποντή, εὐτυχῶς δὲν ἐσυνεχίσθη ἐπὶ μακρὸν καὶ οὕτω τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν κατέστη δυνατὸν νὰ δοθῇ τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως τοῦ Καρναβάλου καὶ τῶν ἄλλων ἕνδεκα «ἁρμάτων», τὰ ὁποῖα εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας.

Τῆς ὅλης παρελάσεως προηγεῖτο ἡ δημοτικὴ Μουσικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κάβουρα, παιανίζουσα ἀποκρηάτικα «μάρς» καὶ τραγούδια, ἠκολούθουν τεσσαράκοντα περίπου μετημφιεσμένοι εἰς τὸν ρόλον τῆς συνοδείας τοῦ Καρναβάλου καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ «ἅρμα» τοῦ «Βασιλέως τῶν Ἀπόκρεω», τοῦ ὁποίου ἡ τεραστία κεφαλή, διὰ καταλλήλου μηχανισμοῦ καὶ ἐναλλὰξ οἱ ὀφθαλμοί του ἐστρέφοντο πρὸς χαιρετισμὸν τοῦ παρακολουθοῦντος πλήθους καὶ τοῦ ὀλίγα βήματα ἔμπροσθεν προπορευομένου ἀρχηγοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπαρξιστῶν, τοῦ γνωστοῦ Σίμου, ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἀπολύτως ἐνηρμονισμένου μὲ τὶς ἀποκρηάτικες ἀπαιτήσεις.

Μετὰ τὸν «Βασιλέα τῆς Ἀποκρηᾶς», ἠκολούθει τὸ «ἅρμα» τῆς «Βασιλίσσης τῆς Ἀποκρηᾶς» φιλοτεχνηθὲν ἀπὸ φυσικὰ ἄνθη ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου ἀνθοκόμου κ. Νικ. Μαρούδα. Τὸ «ἅρμα» τοῦτο παρίστανε μίαν πολύχρωμον ἐξέδραν εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς ὁποίας ἐπὶ ἀνθίνου θρόνου ἐκάθητο συμπαθὴς νεᾶνις.

Τὸ ἑπόμενον «ἅρμα», τὸ μόνον ποὺ εἶχε καὶ τὸ στοιχεῖον τῆς κινήσεως καὶ τῆς φωνῆς, ἦτο τοῦ μουσικοῦ μας Ὁμίλου «Ὀρφεύς», τὰ μέλη τοῦ ὁποίου ἐνδεδυμένα πολύχρωμα ντόμινα ἐτραγουδοῦσαν παληὰ Πατρινὰ καὶ γενικῶς ἀποκρηάτικα τραγούδια.

Ἐν συνεχείᾳ ἤρχετο τὸ ἅρμα τῆς «Χιονάτης μὲ τοὺς 7 νάνους», καὶ ἠκολούθουν τὸ ἅρμα τοῦ «Προικοθήρα», ὅπου ὁ γαμβρὸς ὑπὸ μορφὴν γνωστοῦ ὑπομονητικοῦ ζώου περιφρονῶν τὰς ἀναμενούσας τρεῖς νύμφας ἐδικαίωνε τὴν ἐπιγραφὴν «Γαμβροὶ μὲ ἀξιώσεις», τὸ ἅρμα τῆς «Γοργόνας», τὴν ὁποίαν ὁ κατασκευαστὴς ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ ὡς παρασυρομένην εἰς τὰ... δίκτυα τοῦ κιθαρωδοῦ πιερρότου καὶ ἀκολούθως μετὰ τὴν Φιλαρμονικὴν Ἀμαλιάδος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λυκούδη, τὸ ἅρμα τοῦ «Βάκχου» μακαρίως καθημένου εἰς οἰνοβάρελον καὶ ἐν εὐτυχίᾳ παρατηροῦντος εὔθυμον συντροφιάν, ἡ ὁποία διεσκέδαζε πίνουσα ἄφθονον οἶνον.

Τὸ ἀκολουθοῦν ἅρμα ἦτο ὑπερφυσικὸς εἰς διαστάσεις μεθυσμένος, ὁ ὁποῖος κρατῶν φιάλην οἴνου ἀνὰ χεῖρας, ἐφαίνετο ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ πλῆθος πληροφορῶν τοῦτο διὰ τῆς λεζάντας ὅτι «δὲν πάει στὸ σπίτι του ἀπόψε».

Τὰ ἑπόμενα ἅρματα ἦσαν «Ὁ Φαέθων» ὁδηγῶν τὸ ἅρμα τοῦ ἡλίου τὸ ὁποῖον ἔσυρετο ὑπὸ δύο παλλεύκων ἵππων ἐξ ἀνθέων, ἔργον καὶ τοῦτο τοῦ ἀνθοκόμου κ. Νικολάου Μαρούδα, ὁ «πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη», ὁ μὲν πρῶτος ἀναπαριστώμενος ὡς δράκος, ἡ δὲ δευτέρα ὡς περίτρομος νεᾶνις κρατοῦσα κλάδον ἐλαίας, τὸ ἅρμα τῶν ὑπαρξιστῶν καὶ τέλος τὸ διαφημιστικὸν ἅρμα τῆς καπνοβιομηχανίας Ματσάγγου.

Τὴν 8ην μ.μ. συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπιτροπῆς ἑορτῶν, ἐν μέσῳ πολυχρώμων φώτων, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀποκρηᾶς» κατῆλθε τὴν κλίμακα Ἁγίου Νικολάου, εὐθὺς δὲ ἀμέσως ἤρχισεν ἡ παρέλασις τῶν ἁρμάτων, φωταγωγημένων πρὸς τὴν λεωφόρον Ὄθωνος-Ἀμαλίας, ὅπου παρουσίᾳ πλήθους κόσμου, ἐκάησαν πυροτεχνήματα.

Ἀκολούθως ὁ Καρνάβαλος μετεφέρθη εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου Α', ὅπου καὶ ἐκάη ὑπὸ τοὺς ἤχους λαϊκῶν ὀργάνων περὶ τὴν 1ην πρωινὴν τῆς Δευτέρας.

Εἰς τὴν δημιουργίαν ἑορταστικῆς ἀτμοσφαίρας μεγάλως συνέβαλεν καὶ ὁ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρελάσεως τοῦ Καρναβάλου καὶ μετ' αὐτὴν σοκολατοπόλεμος ὑπὸ ὁμάδος μετημφιεσμένων συμπολιτῶν, ἑνὸς αὐτοκινήτου τῆς σοκολατοποιΐας «Ἶρις» καὶ τέλος ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον ἔρριπτε σοκολάτες, καραμέλες, σκόνιν «ρεφλὲξ» καὶ πλούσια κοτιγιόν.

ΟΙ ΧΟΡΟΙ

Τόσον τὸ Σάββατον, ὅσον καὶ τὴν Κυριακήν, ζωηροτάτη ὑπῆρξεν ἡκίνησις εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κέντρα διασκεδάσεως, ἑστιατόρια καὶ ταβέρνας τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστείων. Ἀσυνήθη κίνησιν παρουσίασαν ἐξ ἄλλου ὅλαι αἱ αἴθουσαι χορού, εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἐδίδοντο οἱ ἐτήσιοι χοροὶ διαφόρων συλλόγων καὶ ὀργανώσεων τῆς πόλεως. Οὕτω μὲ μοναδικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀδιάπτωτον κέφι μέχρι τῶν πρωινῶν ὡρῶν ἐδόθησαν τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου ὁ χορὸς τῆς «Παναχαϊκῆς» εἰς τὸ Δημοτικόν, τοῦ Φιλοδασικοῦ εἰς τὸ «Πάνθεον», τῆς «Περιηγητικῆς» εἰς τὸν Εἰσαγωγικὸν καὶ τῆς Πατραϊκῆς Μανδολινάτας εἰς τὴν «Κουβανέζα». Ὁμοίως τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς ὁ χορὸς τοῦ «Φυσιολατρικοῦ Συνδέσμου» εἰς τὸ «Πάνθεον», τῶν Προσκόπων εἰς τὸ Δημοτικόν, ὁ δεύτερος χορὸς τῆς Περιηγητικῆς εἰς τὸν Εἰσαγωγικόν, τῆς Παιδικῆς Ἐξοχῆς «Ἐλπὶς» εἰς τὸ «Σπλέντιτ», τοῦ Ὀλυμπιακοῦ εἰς τὴν «Κουβανέζα», τοῦ «Ἀπόλλωνος» εἰς τὴν αἴθουσαν Σταυρινοῦ κ.ἄ.

****

Ο ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ ἐπίσημος χορὸς τῆς Φιλαρμονικῆς. Ἔκδηλος, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, ἦτο ἡ μέριμνα καὶ ἡ γόνιμος ἐπιμέλεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου της, πρὸς τὸ ὁποῖον δίκαια εἶναι τὰ συγχαρητήρια. Πράγματι, μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ἀδιαπτώτου κεφιοῦ ἡ τελευταία χορευτικὴ ἑσπερὶς ἐπέρασε μὲ γενικὴν ἱκανοποίησιν. Εἰς τὸ περιβάλλον ἐκυριάρχει ὁ τόνος τῆς κομψῆς πολυτελείας, τὸν ὁποῖον ἔδιδαν αἱ θαυμάσιαι τουαλέτται τῶν κυριῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολλαὶ χαριτωμέναι Ἀθίδες. Ἐξ ἄλλου, πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι τὸ κυλικεῖον ἀνταπεκρίθη πλήρως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς βραδυᾶς. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ σουπὲ ὀφείλεται εἰς τὰς κυρίας Φώφην Κρεμύδη καὶ Κικὴν Γεροκωστοπούλου, ἡ πρὸς τὰς ὁποίας ἀναγνώρισις εἶναι ἐπιβεβλημένη. Πρέπει δὲ νὰ προστεθῇ ὅτι ἡ λαμπρὰ ὀρχήστρα τῆς Φιλαρμονικῆς ἐνεθουσίασε κυριολεκτικῶς.

Εἰς τὴν χοροεσπερίδα παρευρέθησαν:

Ὁ Αὐλάρχης τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ ἡ κυρία Λελούδα, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ κυρία Κ. Μουτσόπουλου, ὁ πλοίαρχος καὶ ἡ κυρία Σαρρῆ. Οἱ κ. κ. καὶ αἱ κυρίαι: Ἀναστ. Μιχαλακοπούλου, Τσιμινάκη, Μιχαλέα, Ν. Πετροπούλου, Ν. Φιλίνη, Τ. Σεβαστοπούλου, Τ. Ντόνερ, Ἀ. Ἀργύρη, Ἀρ. Πανούση, Γ. Τσάμη, Γ. Ἀπέργη, Γ. Σωτηροπούλου, Φ. Μπάρρυ μετὰ τοῦ υἱοῦ των, Χρ. Ζωϊοπούλου, Α. Μαρμαρίδη, Δ. Καρατζᾶ, Νώντα Πετραλιᾶ, Γ. Σπηλιοπούλου, Χ. Παπανδροπούλου, Χρ. Παπᾶ, Ἰω. Πετρᾶ, Μωραΐτη, Κ. Μακρυκώστα, Π. Ι. Γιαπανδροπούλου, Ν. Πετραλιᾶ, Ἡρ. Γκιώχα, Γ. Σαράντη, Μ. Δροσοπούλου, Β. Δημητρουλοπούλου, Δ. Φωτοπούλου, Δ. Διαμαντοπούλου, Ν. Ροδοπούλου, Κ. Φαρμακίδη, Γ. Σταμπολτζῆ, Ν. Ἀσσέρ, Μ. Βιτάλ, Η. Νέγρη, Γ. Τσαχιώτη, Λ. Σταυροπούλου, Λιανοῦ, Κυριακοπούλου, Γ. Ἠλιοπούλου, Βογιαντζάκη, Ζερβοῦ, Χασουράκη, Φλέγκα, Ρωμάνου, ταξιάρχου Τσαούση, Δ. Δελῆ, Νικολούδη, Κροκιδᾶ, Κ. Παπαγγελούτσου, Θ. Μουλᾶ, Τολιᾶ, Γ. Εὐστρατίου.

Ἐπίσης αἱ κυρίαι Γκρέγκορυ, Χρ. Λαδοπούλου, Ἀσπασία Δ. Ἀναστασοπούλου μετὰ τῶν θυγατέρων της, Μαρία Στεφανοπούλου, Π. Ἀναγνωστοπούλου, Ἀννίτσα Καρρέρ, Α. Δεκῆ μετὰ τῆς δίδος θυγατρός της, Μ. Δασκαλάκη, Παπανικολοπούλου, Γ. Κρητικοῦ, αἱ δίδες Τέτη Δημητρουλοπούλου, Μαρία Κρεμύδη, Εὔη Γονατᾶ, Δώρα Ροδοπούλου, Δώρα Μανωλάκη, Κάκια Τούμπα, Λένα Πανουτσοπούλου, Ρ. Ἀλεκτορίδη, Δανάη Ἠλιοπούλου, Παπάζογλου, Χόρτη, Γιάννα Μανούση καὶ Παπαλεξανδράτου.

Ἐπίσης παρέστησαν ὁ βουλευτὴς κ. Ἀναστ. Δρούλιας. Οἱ κ. κ. Ν. Καρέλλας, Στ. Πεσμαζόγλου, Τ. Καρέλλας, Γ. Στεφανόπουλος, Σ. Κόλλας, Δ. Ροδόπουλος, Π. Ἠλιόπουλος, Δημ. Ἀγγελόπουλος, Γ. Ε. Λαδόπουλος, Ἀ. Κοῦκος, Α. Σοφῆς Γ. Γιαννακόπουλος, Κ. Τρικούπης, Κ. Ἀραπίδης, Καραγιώργης, Χόρτης, Παπάζογλου, Χ. Γεωργακόπουλος, Ἠ. Ἠλιόπουλος, Εὐάγ. Ἀγγελόπουλος, Τ. Σοβατζώτης, Κ. Ἠλιόπουλος, Γκανασούλης, Ἠλ. Τριάντης, Χριστόπουλος, Ροδόπουλος, Παπαλεξόπουλος κ.ἄ.

ΤΑ ΚΟΥΛΟΥΜΑ

Τὰ πατροπαράδοτα Κούλουμα ἑορτάσθησαν χθὲς ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας χαρᾶς καὶ εὐθυμίας. Ἀπὸ πρωΐας οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως κατὰ πυκνὰς ὁμάδας ἐξέβραμον πρὸς τὰ διάφορα ἐξοχικὰ καὶ προάστεια τῆς πόλεως. Ὡς συνήθως ἡ μεγαλυτέρα κίνησις παρετηρήθη εἰς Ζαρουχλέϊκα, Κουκούλι, Ἀρόην, Γηροκομεῖον, Ἰτιές, κλπ. Θὰ ἐσημειοῦτο ὅμως γενικὴ ἔξοδος τῶν Πατρινῶν ἐὰν ὁ καιρὸς ἀπὸ τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας δὲν καθίστατο ἀκατάστατος καὶ βροχερός.

****

Τὴν ἑσπέραν χθὲς ὁ διακεκριμένος συμπολίτης βιομήχανος καὶ ἡ κυρία Γ. Σπηλιοπούλου ἐδέχθησαν, εἰς τὴν παρὰ τὰ Ροΐτικα ἔπαυλίν των ὑπερεκατὸν κεκλημένους ἔγκριτα μέλη τῆς Πατραϊκῆς Κοινωνίας. Ἡ συγκέντρωσις ὑπῆρξε λίαν ἐπιτυχής.

****

Ὁ κ. Γ. Τοπάλης

Σχετικῶς μὲ τὰς ἑορτὰς τῶν Ἀπόκρεω ὁ ἐν Ἀθήναις ἔγκριτος συμπολίτης, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου ἡ Φιλαρμονικὴ ἐγνώρισεν ἀπαράμιλλον δόξαν, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἐκθέσῃ ὡς κατωτέρω τὰς ἀπόψεις του:

Εἰς ἕνα κομψὸ κι' ἀπέριττο διαμερισματάκι τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου διαμένει μὲ τὴν σεβαστὴ δέσποινα σύζυγό του τὰ τελευταῖα χρόνια, συναντοῦμε ἕναν ἀκόμη ἐκπρόσωπο τῆς παλαιᾶς πατρινῆς ἀρχοντιᾶς, τὸν κ. Γ. Τοπάλη, τὸν συμπαθέστατο καὶ ἀλησμόνητο «Τζώτζη» τῆς γενεᾶς ποὺ ἄφησε μὲ τὸ πέρασμά της τὶς ἐντονώτερες ἀναμνήσεις ἀπὸ μιὰ ζωὴ παρελθόντος, πλημμυρισμένου ἀπὸ ἀξιοπρέπεια καὶ δημιουργικὴ δράση. Στὴ μοναστικὴ γαλήνη τριῶν μικρῶν δωματίων, ἀναπαύονται τώρα τὰ πάλλευκα καὶ σεβαστὰ γηρατειὰ μὲ μόνη συντροφιὰ μιὰ πολύχρωμη καὶ παντοτεινὰ εὐωδιαστικὴ ἀνθοδέσμη ἀπὸ ἀναμνήσεις καὶ νοσταλγία. Νοσταλγία βασανιστικὴ ἀλλὰ καὶ πάντοτε εὐπρόσδεκτη σὲ μιὰ αἰσθηματικὴ ψυχή, ποὺ ἔζησε μὲ ἀνοικτοὺς τοὺς δέκτας της εἰς ὅ,τι εὐγενὲς καὶ ὡραῖο μποροῦσε νὰ ἐμπνεύσῃ στὴν ἀνοικτὴ διάθεση γιὰ δημιουργία. Νοσταλγία γιὰ τὴν «ὡραία Πάτρα» του.

Τοῦ δίνουμε διέξοδο μὲ τὴν ἐρώτησή μας. Ἔχει πάντοτε πρόθυμα τὰ χείλη ὁ κ. Τοπάλης γιὰ νὰ ὑμνήσῃ κάθε τί ποὺ συνδέε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΑΝΙΑΝ

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Ἡ ἐφεύρεσις ἑνὸς καρκινολόγου ἰατροῦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος.— Ἡ σταυροφορία ἐναντίον τοῦ καπνίσματος λαμβάνει διαστάσεις... καὶ μίαν σημαντικὴν ἐνίσχυσιν. Ἡ ἀπροσδόκητος αὐτὴ ἐνίσχυσις ἔρχεται ἀπὸ τὴν Δανίαν. Αὐτὰ μᾶς πληροφορεῖ ἕνα ἀξιοπερίεργον τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν Κοπεγχάγην.

Ὁ διάσημος ἰατρὸς Μόγκενς Ἴβερσεν, τοῦ Καρκινολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Δανιμαρκίας ἐφεῦρε μίαν εὐφυεστάτην μηχανήν, ἡ ὁποία κάνει αὐτομάτως, ὅ,τι καὶ ἕνας καπνιστής. Δηλαδή, χάρις εἰς μίαν εἰδικὴν συσκευήν, εἰσπνέει καὶ ἐκπνέει — σὰν νὰ λέμε καπνίζει — τὸν καπνὸν τῶν τσιγάρων, τὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται εἰς τὰ δύο της στόμια. Ὁ ρυθμὸς εἶναι ὁ ἴδιος ἡ μόνη δὲ διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἀντὶ ὁ καπνὸς νὰ περνᾷ ἀπὸ τοὺς ἀνθρωπίνους πνεύμονας, περνᾷ ἀπὸ δύο πνεύμονας κατασκευασμένους προχείρως ἀπὸ βαμβάκι. Ἐκεῖ παγιδεύεται καὶ συσσωρεύεται ὅλη ἡ νικοτίνη καὶ ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Δανοῦ ἐπιστήμονος ἐσημείωσε θρίαμβον. Οἱ βαμβακεροὶ αὐτοὶ πνεύμονες ἀποτελοῦν ἀδιαψεύστους μάρτυρας διὰ τὴν συμφορὰν ποὺ προξενεῖ τὸ κάπνισμα εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι καταπληκτικά. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ, ὅτι μετὰ τὸ κάπνισμα 4.000 σιγαρέτων ἀπὸ τοὺς ἐκ βάμβακος πνεύμονας ἐξήχθη μηχανικῶς πίσσα, συγκεκριμένως γκουντρόν, βάρους σαράντα γραμμαρίων καὶ ὡς γνωστὸν τὸ κατράμι αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸν ὑπ' ἀριθμὸν ἕνα φορέα τοῦ καρκίνου! Δηλαδὴ 40 γραμμάρια κατόπιν καπνίσματος 4 χιλιάδων σιγαρέττων, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν κάπνισμα ἑνὸς μετρίου καπνιστοῦ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους μὲ 11 μόνον σιγαρέττα ἡμερησίως! Μέχρι τῆς στιγμῆς τὰ πειράματα ἔγιναν μὲ χαρμάνι ἐκλεκτῶν καπνῶν. Τώρα συνεχίζονται μὲ καπνὰ Βιρτζίνιας καὶ κατωτέρας ποιότητος, ὅπως εἶναι τὰ καπνὰ τῶν γαλλικῶν σιγαρέττων κ.ἄ. Τὴν ἐφεύρεσιν τῆς μηχανῆς αὐτῆς ἰδιαιτέρως ἐχειροκρότησε ὁ Ἀμερικανὸς ἰατρὸς Ε. Γούϋντερ, ὁ ὁποῖος προΐσταται τοῦ ἀντικαπνικοῦ κινήματος τῆς Ἀμερικῆς. Πράγματι πρόκειται περὶ ἀληθοῦς κινήματος, διότι οἱ μεγάλοι καπνοβιομηχανικοὶ κύκλοι ἀντιδροῦν μὲ ὅλα των τὰ μέσα. Λέγεται ὅτι κατόπιν τῆς ἀντικαπνικῆς αὐτῆς προπαγάνδας οἱ μεγάλοι τσιγαροβιομήχανοι ρίχνουν εἰς τὸ μέτωπον τῆς διαφημίσεως τεράστια ποσά, διὰ νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν ἤδη παρατηρουμένην ἐλάττωσιν τῶν καπνιστῶν.

Ἀλλὰ τὸ ἐπιστημονικὸν ἀντικαπνικὸν ἐπιτελεῖον συνεχίζει τὴν μά

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΟΙ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Ζωντανόν...ἀρχεῖον θεραπευθέντων. Ἡ θεραπεία διαρκεῖ 60—90 ἡμέρας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Μάρτιος.— Εἰς τὸν γαλλικὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον συζητεῖται μία εἴδησις ἐκ Ρώμης, ὅτι ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς Ἀλμπέρτο Νέρι εὑρῆκε φάρμακον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐθεράπευσε μέχρι σήμερον 24 καρκινοπαθεῖς. Ὁ Ἀλμπέρτο Νέρι καθηγητὴς τῆς φαρμακολογικῆς χημείας καὶ τῆς βιοχημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σιέννας ἐδήλωσεν ὅτι τὸ νέον του φάρμακον εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τοῦ πειραματισμοῦ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν.

Αἱ φῆμαι περὶ τῆς θαυματουργοῦ δράσεως τοῦ καθηγητοῦ Νέρι, ὁ ὁποῖος εἶναι σήμερον 58 ἐτῶν, χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸ 1950. Δὲν εἶναι ἰατρός. Ὅπως ὁ μεγάλος Παστέρ, ἔτσι καὶ ὁ Νέρι εἶναι μόνον χημικὸς καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητὴς Μάριο Μπράτσι, ὑπέδειξε φιλικῶς εἰς τὸν Νέρι, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἕνα χημικὸν ἢ ἐμπειρικὴ θεραπεία ἀσθενῶν καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ φάρμακον.

—Σᾶς ἐπαναλαμβάνω — ἀπάντησεν δυσαρεστημένος ὁ Νέρι—ὅτι τὸ φάρμακον εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τοῦ πειραματισμοῦ καὶ δὲν θέλω νὰ τὸ ἀποκαλύψω, διὰ τὸν φόβον τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων. Κάποια ἀπὸ αὐτάς, διαθέτουσα τὰ κατάλληλα ἐργαστήρια, θὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν, ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, τὸ ἰδικόν μου φάρμακον, διατυμπανίζουσα τὸν θρίαμβόν της. Ἔχω καταστραφῆ οἰκονομικῶς, συνέχισεν ὁ Νέρι, ἀλλὰ θὰ θριαμβεύσω. Ἂς περιορισθοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ἀποτελέσματά μου. Οἱ καρκινοπαθεῖς οἱ ὁποῖοι ἐθεραπεύθησαν εἶναι εὐτυχῶς ζωντανοὶ καὶ ἠμποροῦν νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀξίαν τοῦ φαρμάκου μου. Ἔχω εἰς χεῖρας μου ἕνα... ζωντανὸν ἀρχεῖον».

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ζῇ ἀγωνιώδη περίοδον. Ἀνυπομονεῖ, καὶ δικαίως, νὰ ἀκούσῃ τὸ νικητήριον σάλπισμα, ὅτι ὁ ἐχθρός, ὁ μεγάλος ἐχθρός, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παραλύουν τὰ χέρια τῆς ἐπιστήμης, ὁ καρκῖνος, κατετροπώθη! Ποιὸς ξέρει... τὸ νικητήριον σάλπισμα ἠμπορεῖ νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως εἶναι φυσικὸν νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ κάθε ἀμυδρὰν ἀκτῖνα, καθὼς καὶ νὰ ἀμφιβάλῃ διὰ κάθε θαυματουργὸν ἀποτέλεσμα.

Τὸ ἀρχεῖον τοῦ καθηγητοῦ Ἀλμπέρτο Νέρι περιέχει 24 μαρτυρικὰς ἀποδείξεις. Ἂς ἀναφέρουμε μερικάς. Ἐν πρώτοις ξεπροβάλλει ἡ περίπτωσις τοῦ Γκιουζέππε Νάρντι, ἀγρότου τῆς ἐπαρ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ο ΑΚΑΤΑΒΛΗΤΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΜΑΣ

ΠΟΡΦΥΡΙΟ ΡΟΥΜΠΙΡΟΖΑ

Η ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗΣ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΑΖΑΝΟΒΑ

2ον

Καὶ οἱ δυὸ προτιμοῦσαν τὸ Παρίσι καὶ τὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς. Ἕνα γράμμα τῆς Φλὸρ στὸν πατέρα της, τὸν στρατηγὸ Τρουγίλλιο, στάθηκε ἱκανὸ γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ αὐτή τους τὴν ἐπιθυμία. Ὁ νεαρὸς διπλωμάτης μετετέθη στὸ Παρίσι. Σπάνια ὅμως ἔμεναν στὴ Γαλλικὴ πρωτεύουσα. Τὸν περισσότερο καιρὸ τὸν περνοῦσαν στὴ Νίκαια, στὶς Κάννες καὶ στὸ Μοντεκάρλο. Ὁ Ρούμπι ἦταν πάντα ὁ πιὸ ἀφοσιωμένος, ὁ πιὸ περιποιητικὸς συνοδὸς τῆς γυναίκας του. Πάντα τοὺς ἔβλεπες μαζί. Ἀκόμη καὶ στὸ τραπέζι τοῦ παιγνιδιοῦ ἐκείνη καθόταν κοντά του. Ἡ Φλὸρ καὶ ὁ Ρούμπι ἔδειχναν τὸ πιὸ ταιριαστὸ καὶ τὸ πιὸ ἀγαπημένο ἀνδρόγυνο τοῦ κόσμου. Ὁ Πορφύριο ὅμως εἶχε γεννηθεῖ κάτω ἀπὸ μιὰ παράξενη μοῖρα: ν' ἀρέσῃ στὶς γυναῖκες! Ἦταν κάτι ποὺ ὁ Πορφύριο τὸ ἐννοιωθε σὰν ὑποχρέωσι, σὰν καθῆκον. Ἕνα καθῆκον στὸ ὁποῖον δὲν μποροῦσε νὰ παρακούσῃ...

Γι' ἀρκετὸ διάστημα ἡ Φλόρ, δὲν ἀντελήφθη τίποτε. Ὁ Πορφύριο, μὲ τὸν ἀπαράμιλλο τρόπο ποὺ εἶχε νὰ λέῃ ψέμματα, κατώρθωνε νὰ καθησυχάζῃ τὶς ἀμφιβολίες τῆς γυναίκας του, πρὶν ἀκόμη γεννηθοῦν. Αὐτὸ ὅμως ἦταν κάτι ποὺ δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ κάποτε. Τὸ πρῶτο ἐπεισόδιο ἔγινε ἕνα βράδυ στὸ Μοντεκάρλο, στὸ τραπέζι τῆς ρουλέττας. Ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ζευγάρι ἦταν καθισμένη μιὰ νέα καὶ ὡραία Ἀμερικάνα. Ἦταν πάντα ἄτυχη καὶ ποτὲ δὲν εἶχε κερδίσει. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἡ ἀτυχία ἔδειχνε σὰν νὰ τὴν κυνηγοῦσε πιὸ ἐπίμονα. Τοὐλάχιστον μέχρι τὴν στιγμὴ ποὺ ἄρχισε νὰ ποντάρῃ τοὺς ἴδιους ἀριθμοὺς ποὺ ποντάριζε καὶ ὁ Ρουμπιρόζα. Τότε ἄρχισε νὰ κερδίζῃ. Σὲ μιὰ στιγμὴ τὰ δάκτυλα τῆς Ἀμερικάνας καὶ τοῦ Ρουμπιρόζα, συναντήθηκαν ἐπάνω στὸ πράσινο τραπέζι, ἐνῷ τὰ μάτια τους ἔπαιζαν ἀνήσυχα. Ἦταν μιὰ στιγμιαία ἐπαφή. Ἡ Φλὸρ ὅμως τὸ ἀντελήφθη. Ἴσως νὰ φαντάσθηκε περισσότερα ἀπὸ ὅτι ἦταν στὴν πραγματικότητα. Πάντως δὲν κατώρθωσε νὰ συγκρατήσῃ τὴ ζήλεια της. Σηκώθηκε ἀπότομα, ἔσπρωξε τὸ κάθισμά της καὶ βγῆκε ἀπὸ τὴν αἴθουσα τῆς ρουλέττας. Ὁ Πορφύριο ἔτρεξε πίσω της. Προσεπάθησε νὰ διαλύσῃ τὶς ἀδικαιολόγητες ἀνησυχίες της, τὴν ἀγκάλιασε, τὴν φίλησε καὶ ἡ γυναῖκα κάτω ἀπὸ τὴν θέρμη τῆς ἡδονῆς τὸν πίστεψε... Ἡ Φλὸρ εἶχε ξεχάσει αὐτὸ ποὺ εἶχε πῆ κάποτε ὁ πατέρας της. Ὅτι ὁ ἄντρας της ἤξερε νὰ λέῃ ψέμματα «κατὰ τρόπο ἀπαράμιλλο». Τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ στάθηκε ἡ ἀρχή. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη οἱ σκηνὲς ζηλοτυπίες ἄρχισαν νὰ γίνωνται καθημερινῶς. Ὁ ἔρωτας, ἢ μᾶλλον τὸ πάθος, Ἄρχισε σιγὰ - σιγὰ νὰ σβύνῃ. Καὶ φυσικὸ ἐπακόλουθο ἦλθε ὁ χωρισμός. Ὁ κάθε ἕνας ἀκολούθησε τὸ δρόμο του. Τὸ διαζύγιο ἀργότερα ἐπεσφράγισε αὐτὸν τὸν χωρισμό.

Λίγα χρόνια μετά, τὸ 1947, κυκλοφόρησε ἡ φήμη πὼς ὁ Ρουμπιρόζα καὶ ἡ Φλὸρ θὰ ξανάσμιγαν. Πράγματι ἡ Φλὸρ πῆγε στὸ Παρίσι νὰ συναντήσῃ τὸν Πορφύριο. Εἶχαν ὅμως περάσει ἀρκετὰ χρόνια. Οἱ ἐφήμεροι ἔρωτες ποὺ εἶχε γνωρίσει, τὰ γλέντια, τὰ ξενύχτια, εἶχαν καταβάλλει καὶ ἀπογοητεύσει τὴν ὡραία γυναῖκα. Ἡ Φλόρ, τὸ ἐξωτικὸ λουλοῦδι, εἶχε μαραθῆ! Δὲν ἦταν παρὰ ἡ σκιὰ τοῦ ἑαυτοῦ της...

Μετὰ τὸ διαζύγιο ὅλοι πίστεψαν ὅτι ὁ Ρουμπιρόζα θὰ ἔχανε τὴν εὔνοια τοῦ ἰσχυροῦ Τρουγίλλιο. Ἀπεδείχθη ὅμως πὼς δὲν εἶχαν δίκηο. Ὁ Ρουμπιρόζα παρέμεινε στὴ θέσι του καὶ συνέχισε τὴ διπλωματική του καρριέρα. Πολὺ ἀργότερα, τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1953, ἔπειτα ἀπὸ ὡρισμένα ἐπεισόδια, γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ μιλήσουμε ἀργότερα, μεταξὺ τοῦ Τρουγίλλιο καὶ τοῦ νεαροῦ διπλωμάτη ἐπῆλθε ἡ ρῆξις ποὺ ἐπρόκειτο νὰ διακόψῃ, γιὰ λίγο, τὸ διπλωματικό του στάδιο.

Πράγματι, στὸς 9 Δεκεμβρίου 1953, ἕνα ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἁγίου Δομινίκου ἀνέφερε ὅτι «ὁ σύμβουλος τῆς πρεσβείας Πορφύριο Ρουμπιρόζα, ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων του καὶ τῆς διπλωματικῆς του ἀσυλίας, λόγῳ κακῆς συμπεριφορᾶς εἰς τὸν ἰδιωτικόν του βίον».

Ὁ Ρουμπιρόζα δὲν κατέβαλε καμμιὰ προσπάθεια γιὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἀπόφασι τῆς Κυβερνήσεώς του. Ἐν τούτοις θὰ μποροῦσε. Ἔφτανε νὰ πῇ ἕνα «ναὶ» σὲ μιὰ πρότασι ποὺ τοῦ εἶχε γίνει, γιὰ νὰ ἀνακτήσῃ τὴ θέσι του. Ὁ Πορφύριο ὅμως ἀρνήθηκε. Προτίμησε νὰ πῇ κάποιο ἄλλο «ναί»! Ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἕνωνε σὲ γάμο μὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ πλούσιες καὶ τὶς πιὸ... διαζευγμένες γυναῖκες τοῦ κόσμου: τὴν Μπάρμπαρα Χάττον.

Ὁ Πορφύριο Ρουμπιρόζα καὶ ἡ Μπάρμπαρα Χάττον εἶχαν γνωριστῇ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Ριβιέρα, στὴν Κυανῆ Ἀκτή, τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1946. Ἕνα βράδυ, ὁ Ρουμπιρόζα, ἦταν καλεσμένος στὴ βίλλα ποὺ εἶχε νοικιάσει ὁ φίλος του Φρέντ Μὰκ Ἐβόϊ, στὴς Ἀντίμπ. Περισσότερο ἡ περιέργεια παρὰ ἡ διάθεσις εἶχαν σπρώξει τὸν Πορφύριο νὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησι αὐτή. Πράγματι ἀπὸ ἡμερῶν, στὴς Ἀντίμπ, γενικὸ θέμα συζητήσεως ἀποτελοῦσε ἡ παρουσία μιᾶς μυστηριώδους γυναίκας σ' αὐτὴ τὴ βίλλα. Ἦταν γνωστὸ πὼς ὁ Μὰκ Ἐβόϊ εἶχε ὑποδεχθῆ στὸ ἀεροδρόμιο μιὰ γυναῖκα ὡραία, ψηλὴ καὶ ξανθειά. Κανεὶς ὅμως δὲν ἤξερε τὸ ὄνομά της καὶ ἐλάχιστοι ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ τὴν εἶχαν δῆ. Ὅλοι ὅμως εἶχαν παρατηρήσει ὅτι ὁ νεαρὸς καὶ γοητευτικὸς Μὰκ Ἐβόϊ ἔδειχνε εὐτυχισμένος καὶ δὲν σύχναζε πιὰ στὰ νυκτερινὰ κέντρα. Ὁ Μὰκ Ἐβόϊ ἦταν ἕνας γνωστὸς κοσμικὸς καὶ πνευματώδης ἄνθρωπος. Στὸ παρελθόν του εἶχε δυὸ γάμους μὲ δύο πλουσιώτατες Ἀμερικανίδες. Ἔτσι ὅλοι ἦταν βέβαιοι πὼς κάτι ἑτοίμαζε. Ἡ μυστηριώδης ξανθειὰ γυναῖκα δὲν ἦταν ἄλλη ἀπὸ τὴν Μπάρμπαρα Χάττον, τὴν «πλουσιώτερη κληρονόμο τοῦ κόσμου». Ὁ Μὰκ Ἐβόϊ τὴν πολιορκοῦσε ἀπὸ καιρὸ καὶ ὅλα ἔδειχναν πὼς τὸ εἰδύλλιο θὰ κατέληγε σὲ γάμο. Δυστυχῶς οἱ προβλέψεις του διεψεύσθησαν. Ἡ Μπάρμπαρα, ποὺ εἶχε μάθει ὅτι ὁ Μὰκ Ἐβόϊ ἦταν ἀπένταρος, δὲν μποροῦσε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ὑποψία ὅτι ἡ ἀγάπη ποὺ τῆς ἔδειχνε δὲν ἦταν εἰλικρινής. Ὅπως πάντα ἡ τερἀστια περιουσία της σκίαζε τὴ μοῖρα της!

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ κουτσομπολιὸ ὠργίαζε. Παρ' ὅλοι ὅτι τὸ ζευγάρι ζοῦσε τελείως ἀπομονωμένο, ὅλοι στὴς Ἀντίμπ, ἤξεραν τοὺς τρομεροὺς καυγάδες ποὺ κάθε βράδυ ἀναστάτωναν τὴν βίλλα.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγο καιρό, ἡ Μπάρμπαρα μὲ τὸν νεαρὸ Μὰκ Ἐβόϊ ἐγκατέλειψαν τὴν Ἀντίμπ καὶ μετέφεραν τὸν ἔρωτά τους καὶ τοὺς καυγάδες τους στὴν Ταγγέρη, σὲ μιὰ βίλλα, ἕνα πραγματικὸ ἀνάκτορο μαυριτανικοῦ ρυθμοῦ ποὺ ἡ δισεκατομμυριοῦχος εἶχε ἀγοράσει πρὸ ὀλίγου.

Ἡ Ἀφρικὴ ὅμως δὲν εὐνόησε τὸν δεσμό τους. Ἔπειτα ἀπὸ λίγους μῆνες ὁ Μὰκ Ἐβόϊ ἔφευγε ἀφίνοντας τὴν Μπάρμπαρα μόνη μὲ τὶς αἰώνιες μελαγχολίες της, τὶς δυστροπίες της καὶ τὸ ἀρρωστημένο στομάχι της. Φαίνεται ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ Μπάρμπαρα θυμήθηκε τὸν Δομινικανὸ διπλωμάτη ποὺ εἶχε γνωρίσει στὴν Ἀντίμπ καὶ ἄρχισε νὰ τὸν σκέπτεται.

Ὅταν γνώρισε τὴν Χάττον, ὁ Ρουμπιρόζα, εἶχε γίνει ἤδη γνωστὸς στοὺς κοσμικοὺς κύκλους τοῦ Παρισιοῦ. Τὸ ὄνομά του τὸ περιέβαλλε μιὰ φήμη περίεργη. Τὴν φήμη του αὐτή, ὁ Ρουμπιρόζα, δὲν τὴν χρωστοῦσε στὰ γάμο του μὲ τὴν Ντανιὲλ Νταριέ, ἀπὸ τὴν ὁποία μόλις εἶχε χωρίσει. Ἀντίθετα εἶναι μᾶλλον βέβαιο, ὅτι ἡ Ντανιέλ, ποὺ μεσουρανοῦσε τότε στὸ κινηματογραφικὸ στερέωμα, δὲν θὰ τὸν εἶχε ποτὲ παντρευτῆ ἂν ὁ Ρουμπιρόζα δὲν εἶχε ἀποκτήσει τὴ φήμη τοῦ «καρδιοκατακτητοῦ» καὶ δὲν εἶχε γίνει διάσημος στοὺς κοσμικοὺς κύκλους, τόσο ἀπὸ τὸ γάμο του μὲ τὴν Φλόρ, τὴν κόρη τοῦ Δομινικανοῦ δικτάτορα, ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς ἀναρίθμητες ἐρωτικὲς του ἐπιτυχίες.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΥΟ

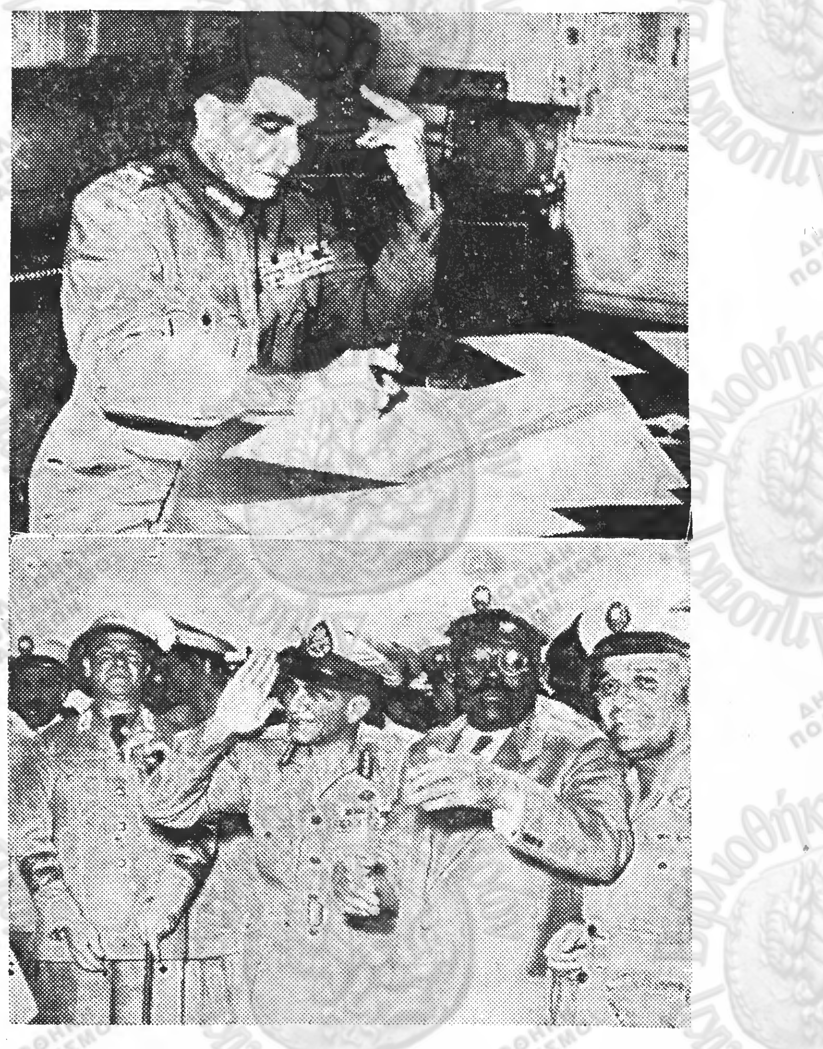

Δύο χαρακτηριστικαὶ φωτογραφίαι ἀπὸ τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Αἰγύπτου: Ἄνω ὁ στρατηγὸς Ναγκὶμπ ὑπογράφων τὴν παραίτησίν του ἐκ τῆς πρωθυπουργίας. Κάτω ὁ ἴδιος κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς Χαρτοὺμ τοῦ Σουδάν, ἥτις ἔδωκε λαβὴν εἰς τὰ γνωστὰ αἱματηρὰ ἐπεισόδια, φωτογραφούμενος ἐν μέσῳ τοῦ Βρετανοῦ γενικοῦ διοικητοῦ σὲρ Ρόμπερτ Χόου καὶ τοῦ Σουδανοῦ Προέδρου Ἀζάρι.

ΟΜΟΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΥΡΜΗΓΚΙΩΝ

ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΝ ΕΤΗΣΙΩΣ 200 ΕΚΑΤ. ΤΟΝΝΟΥΣ ΧΩΜΑΤΟΣ - ΕΡΓΑΣΙΑ, ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ, ΧΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ - ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΔΕΚΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ Ο ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος.

Αἱ τελευταίως γενόμεναι ἀποκαλύψεις διὰ τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν... μυρμηγκιῶν, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά των, τὴν τελετὴν τοῦ γάμου των, τοὺς χορούς, μὲ τοὺς ὁποίους διασκεδάζουν, τὴν ἀλλαγὴν τοῦ... φύλου καὶ πολλὰ ἄλλα ἀπίστευτα πράγματα, εἶναι καταπληκτικαί. Μᾶς τὰ ἀποκαλύπτει ὁ μέγας Ἄγγλος ἐπιστήμων τοῦ Καίμπριτζ Ντέρεκ Φράτζε Μόρλεϋ. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 15 ὁλόκληρα ἔτη ἐρευνᾷ τὸ βασίλειον τῶν μυρμηγκιῶν καὶ ἐξώδευσε μέγα μέρος τῆς περιουσίας του καὶ τοῦ καιροῦ του εἰς τὸ νὰ περπατᾷ μέ... τὰ τέσσαρα, μὲ ἕνα φτυάρι καὶ μίαν ἀξίνα εἰς τὰ χέρια διὰ νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ ἀπάτητα δώματα τῶν ἀδλαβῶν αὐτῶν ἐντόμων. Ἔχει μετατραπῆ καὶ αὐτὸς εἰς μυρμήγκι...

Ὁ μικροσκοπικὸς αὐτὸς συγκάτοικος τοῦ πλανήτου μας, ἔχει ἐξακριβωθῆ ὅτι μετακινεῖ κάθε χρόνο 200 ἑκατ. τόννους γῆς... Καὶ μόνον δι' αὐτὸ τὸ γεγονός, ἠμπορεῖ καθένας νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν τεράστιον ρόλον ποὺ παίζουν εἰς τὴν γεωργίαν. Ἀλλὰ ὁ οἰκονομικὸς των ρόλος, δὲν περιορίζεται μόνον εἰς αὐτὸ τὸ γεγονός. Ὁ Μόρλεϋ κατώρθωσε νὰ καταχωρήσῃ 15.000 διαφορετικοὺς τύπους μυρμηγκιῶν καὶ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι εἶναι πολυαριθμότερα ἀπὸ ὅλα τὰ δισεκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων μαζὶ ποὺ κατοικοῦν τὴν γῆν.

⁂

Ὑπάρχει καταπληκτικὴ ὁμοιότης τοῦ τρόπου ζωῆς μεταξὺ μυρμηγκιῶν καὶ ἀνθρώπων. Ξεκουράζονται ὅπως καὶ ἡμεῖς καὶ εἰς τὴν ψυχαγωγίαν των συναντᾶται τὸ αὐτὸ φαινόμενον τῶν παιγνιδιῶν καὶ τῶν χορῶν, ποὺ συναντᾶται εἰς τὰς ὥρας τῆς σχόλης τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων. Ὁ ἐπίμονος ἐρευνητής, συχνὰ παρηκολούθησε περιέργους χοροὺς μυρμηγκιῶν, οἱ ὁποῖοι προβαλλόμενοι εἰς τὴν ὀθόνην, εὐκόλως θὰ ἀνεγνωρίζετο ἀπὸ τοὺς θεατὰς ὡς χορὸς τῆς «ρούμπας»... Ποιὸς τοὺς τὰ ἔδιδαξε; Ὑπάρχει, λοιπόν, κάποια αὐστηρὰ μυστικὴ γραμμή, ἡ ὁποία διηνεκῶς μεταβαλλομένη, διέπει τὴν ζωὴν ἀνθρώπων, ζώων καὶ ἐντόμων;

Μετὰ τὸ χορευτικὸ μυρμήγκι, ποὺ διαψεύδει τὸν μῦθον τοῦ Λαφονταίν, ὅτι δῆθεν τοῦτο, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργάζεται συνεχῶς, ὁ Μόρλεϋ, μᾶς παρουσιάζει τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας των. Ὑπάρχουν φάλαγγες ἐργατῶν, τοὺς ὁποίους ἐκγυμνάζουν διδακτικὰ στελέχη. Μεγάλη προσοχὴ δίδεται εἰς τὴν φύλαξιν καὶ περιποίησιν τῶν ὠαρίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἐκκολαφθοῦν αἱ ἐλπίδες τοῦ μέλλοντος. Ὑπάρχουν ἐπὶ τούτῳ μυρμήγκια ἐπιφορτισμένα νὰ γλύφουν διαρκῶς τὰ ὠάρια, διὰ νὰ τὰ κρατοῦν εἰς καθαρὰν κατάστασιν...

Ἄλλα μυρμήγκια ἐν εἴδει φρουρῶν, ἐπαγρυπνοῦν διὰ νὰ μὴ εἰσδύσουν εἰς τὴν φωλεὰν ξένα κακὰ ἔντομα. Ἄλλα, πάλιν, φροντίζουν διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν διαδρόμων. Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ νοικοκυρωσύνη τῆς κυρᾶς μυρμηγκίνας, ἡ ὁποία πολλάκις μιμεῖται μὲ ἐξωφρενικὴν ἀκρίβειαν τὴν τάξιν τῆς γυναίκας συναδέλφου της...

⁂

Εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα ἡ τελετή... τοῦ γάμου. Γίνεται, κυρίως, τὸ καλοκαῖρι, εἰς τὸ τέλος μιᾶς ὑπερβολικὰ θερμῆς ἡμέρας. Ὅλη ἡ φωλεὰ εὑρίσκεται εἰς καταπληκτικὴ κίνησιν δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας ἐνωρίτερον. Γίνονται ἄραγε αἱ ἑτοιμασίαι τῆς τελετῆς; Πάντως, διεπιστώθη μεταξὺ ἄλλων, ὅτι πρὸ τοῦ γάμου διευρύνεται ἡ εἴσοδος τῆς φωλεᾶς διὰ νὰ περάσουν οἱ μελλόνυμφοι δίχως νὰ θιγοῦν, κατὰ τὸ πέρασμα, τὰ πτερά των. Οἱ καλεσμένοι καὶ ὅλη ἡ κοινότης συγκεντρώνεται ἔξω ἀπὸ τὴν φωλεάν, κάτω ἀπὸ τὸ εὐεργετικὸν φῶς τοῦ ἡλίου. Ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ ἔγκατα τῆς μυρμηγκοφωλῆας, ἐξέρχονται εἰς τὸ φῶς οἱ σπανίως ἐμφανιζόμενοι ἐργάται, οἱ δυστυχισμένοι σκλάβοι, οἱ ὁποῖοι καταγίνονται εἰς τὶς βαρηὲς δουλειὲς καὶ παίζουν τὸν ρόλον τοῦ εἵλωτος... πρὶν ἀπὸ τὸν γάμον, γαμβροὶ καὶ νύμφαι εὑρίσκονται ὑπὸ ἐπιτήρησιν καὶ μόνον τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου ζευγαρώνουν. Τότε ἀρχίζουν αἱ ἐρωτικαὶ των διαχύσεις, αἱ ὁποῖαι προχωροῦν μέχρι τελείας ἐξαντλήσεως. Ἅμα συνέλθουν, τὰ ζεύγη ξεκινοῦν διὰ νὰ ἱδρύσουν τὴν ἰδικήν των ἑστίαν καὶ καταδιώκονται ἂν θελήσουν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν προηγουμένην κατοικίαν των. Ἐκεῖ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὰ πτερά των, τὰ ὁποῖα καὶ... κατατρώγουν. Γεννοῦν 1000 αὐγά, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ δημιουργήσουν ἰδικήν των κοινότητα καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐκκόλαψις, διαρκεῖ μόνον 10 ἡμέρας.

Ἡ καταγωγὴ τῶν μυρμηγκιῶν λέγει ὁ Βρετανὸς ἐντομολόγος, χρονολογεῖται ἀπὸ 200 ἑκατομ. ἐτῶν καὶ τοποθετεῖται εἰς τὰ προϊστορικὰ τέλματα τῆς Ἀσίας. Αὐτὸ μαρτυροῦν τὰ ἀνακαλυφθέντα ἀποτελέσματα. Μεταξὺ τῶν χιλιάδων «φυλῶν», τὰ περισσότερον πολιτισμένα ἀνήκουν εἰς τὴν οἰκογένειαν «Φορμιτσιάνε». Αὐτὰ εἶναι πολεμοχαρῆ καὶ ὅταν ἀποδυθοῦν εἰς τὴν μάχην, ἀγωνίζονται μέχρι δύσεως τοῦ ἡλίου. Τέλος, οἱ νικηταί, μὲ θριαμβευτικὰ πηδήματα, κύριοι πλέον τοῦ πολεμικοῦ πεδίου, κατατρώγουν τὰ πτώματα τῶν σκοτωμένων. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ εἶναι ἀπίστευτον, ἀφορᾷ τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν. Εἰδικὴ ὑπηρεσία, πραγματικοὶ τραυματιοφορεῖς, τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν ὡρισμένην φωλεάν, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη ἐν εἴδει νοσοκομείου πλήρης νοσηλευτικὴ ὑπηρεσία καὶ ὑποβάλλονται ἀμέσως εἰς θεραπείαν. Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι κατὰ τὰς μάχας συλλαμβάνονται καὶ αἰχμάλωτοι, τοὺς ὁποίους, ὅμως, οἱ νικηταὶ δὲν φονεύουν, ἀλλ' ὅπως συνέβαινεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα τοὺς χρησιμοποιοῦν ὡς εἵλωτας διὰ τὰς βαρείας ἐργασίας...

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν κ. κ. Θεόκλητον

Σεβασμιώτατε,

Μετὰ μεγάλης θλίψεως καὶ ὀδύνης ἡ ἐνορία Ἁγίου Διονυσίου διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ ἐφημερίου της κ. Παναγιώτου Γεωργοπούλου, τὸν ὁποῖον ἔχει ἐκλέξει μόνη της διὰ ψήφων. Βλέποντες τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ, διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ὅπως ἐπαναφέρετε τὸν ἐφημέριόν μας κ. Παναγιώτην Γεωργόπουλον.

Μετὰ σεβασμοῦ
ὁλόκληρος ἡ ἐνορία
Ἁγίου Διονυσίου